

ČLANAK 64.

ALATI ZA RODITELJE

Priručnik Udruge Članak 64.

Zaštita djetinjstva.

Poštovanje roditelja.

Odgovorno društvo.

Udruga Članak 64.

Zagreb, 2026.

SADRŽAJ

- 1. Uvod: Zašto ovaj priručnik postoji**
- 2. Roditelji i pravo na odgoj: temelj hrvatskog pravnog poretka**
- 3. Razvojna primjerenost i granice odgoja**
- 4. Roditelj u praksi: kako reagirati smireno i odgovorno**
- 5. Pisani alati kao zaštita djeteta i roditelja**
- 6. Kada suradnja izostane: ostati miran i ustrajan**
- 7. Pitanja koja si roditelji najčešće postavljaju**
- 8. Zajedništvo, podrška i uloga Udruge Članak 64.**
- 9. DODATAK**

Uvod

Roditelji su prvi i primarni odgojitelji svoje djece. Ta uloga nije samo osobna odgovornost, nego pravo i dužnost koja je jasno prepoznata i zaštićena u pravnom poretku Republike Hrvatske. Unatoč tome, roditelji sve se češće susreću sa situacijama u kojima se odgojno-obrazovni, javni ili zdravstveni sadržaji vezani uz djecu uvode bez jasne najave, bez prethodne suglasnosti i bez poštovanja roditeljske uloge.

Mnogi roditelji osjećaju nelagodu kada se pred njih postave gotove odluke o temama koje duboko zadiru u razvoj, identitet i intimu djeteta. Često se pitaju imaju li pravo postaviti pitanje, zatražiti pojašnjenje ili izraziti neslaganje, a da pritom ne budu percipirani kao problematični ili konfliktni. Upravo iz te potrebe za jasnoćom, smirenošću i sigurnošću nastao je ovaj priručnik.

„Alati za roditelje“ zamišljeni su kao podrška roditeljima koji žele ostati uključeni, informirani i odgovorni u odgoju svoje djece. Cilj ovog priručnika je očuvanje povjerenja i suradnje s odgojno-obrazovnim ustanovama ili drugim institucijama, kroz jasno definirane uloge. Najbolja zaštita djeteta je aktivno sudjelovanje roditelja.

Udruga Članak 64. ovaj priručnik oblikovala je na temelju znanstvenih spoznaja, razvojne psihologije i važećeg pravnog okvira, polazeći od temeljne pretpostavke da je dijete osoba u razvoju kojoj je potrebno stabilno, sigurno i razvojno primjereno okruženje. Roditelj je u tom procesu ključni zaštitni čimbenik.

Ovaj priručnik je osmišljen kao orijentir u stvarnim situacijama s kojima se roditelji susreću. Može se koristiti preventivno, kako bi se razumjelo koje se teme i sadržaji uvode u djetetovu svakodnevicu, ali i reaktivno, kada se pojavi konkretna zabrinutost ili problem. Njegova je svrha osnažiti roditelje da nastupaju smireno, informirano i u skladu sa zakonom, štiteći pritom dostojanstvo vlastitog djeteta.

Ne očekuje se da roditelji budu pravnici, liječnici ili stručnjaci za obrazovne politike. Dovoljno je da budu ono što već jesu – roditelji koji preuzimaju odgovornost za dobrobit i razvoj svoje djece.

Roditeljska prava u hrvatskom pravnom okviru

Uloga roditelja u odgoju djece u Republici Hrvatskoj je temeljno pravo i odgovornost zajamčeni najvišim pravnim aktom – Ustavom Republike Hrvatske. Ustav polazi od pretpostavke da je obitelj prirodno i primarno okruženje djetetova razvoja te da roditelji snose ključnu odgovornost za njegovo odrastanje, vrijednosno usmjerenje i dobrobit.

Sloboda savjesti i vjeroispovijedi zajamčena je svakom građaninu, a time i obitelji kao zajednici u kojoj se ta uvjerenja žive i prenose. To znači da roditelji imaju pravo odgajati svoju djecu u skladu sa svojim moralnim, svjetonazorskim i vjerskim uvjerenjima, bez straha da će zbog toga biti isključeni iz procesa odlučivanja ili dovedeni pred gotove odluke. Odgojno-obrazovni sustav pritom ima važnu ulogu, ali ona ne zamjenjuje roditeljsku odgovornost, nego je nadopunjuje.

Ustav Republike Hrvatske jasno prepoznaje posebnu potrebu zaštite djece i mladih. Ta zaštita ne odnosi se samo na fizičku sigurnost, nego i na emocionalni, psihološki i razvojni integritet djeteta. Upravo zbog toga zakonodavac roditeljima daje pravo i slobodu da samostalno odlučuju o pitanjima odgoja, osobito kada se radi o sadržajima koji duboko zadiru u identitet, intimu i razvoj djeteta.

Roditeljsko pravo ne svodi se samo na pravo na informaciju, nego uključuje i pravo na suglasnost, pravo na nesuglasnost te pravo na aktivno sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču djeteta. Roditelj ima pravo znati koje se teme obrađuju, na koji način i s kojim ciljem, kao i pravo zatražiti pojašnjenje, alternativu ili izuzeće djeteta iz određenih sadržaja ako procijeni da oni nisu u skladu s dobrobiti djeteta ili obiteljskim uvjerenjima.

Važno je naglasiti da korištenje spomenutih prava predstavlja legitimno i odgovorno roditeljsko djelovanje koje doprinosi transparentnosti i povjerenju u odgojno-obrazovnom sustavu. Odgoj bez roditelja ostavlja dijete bez najvažnijeg zaštitnog oslonca.

Razumijevanje vlastitih prava prvi je korak prema mirnoj i konstruktivnoj suradnji s institucijama. Roditelj koji poznaje pravni okvir može nastupati smireno, jasno i argumentirano, bez potrebe za sukobom, ali i bez umanjivanja vlastite uloge. Ovaj priručnik upravo tome želi doprinijeti – da roditelji budu sigurni u svoje pravo da sudjeluju, pitaju i odlučuju u najboljem interesu svoje djece.

Kako prepoznati problematične ili razvojno neprimjerene sadržaje

Roditelji se najčešće s problematičnim sadržajima ne susreću otvoreno i jasno, nego posredno – kroz jezik koji zvuči neutralno, kroz projekte koji se predstavljaju kao „podrška“, „inkluzija“ ili „dobrobit djeteta“, te kroz aktivnosti koje se uvode postupno, bez cjelovitog objašnjenja. Upravo zato prvi korak u zaštiti djeteta je sposobnost prepoznavanja.

Razvojno primjeren odgoj polazi od djetetove dobi, psihološke zrelosti i potrebe za sigurnošću. Sadržaji postaju problematični onda kada se uvode teme koje dijete ne može razumjeti, emocionalno obraditi ili kritički procijeniti, osobito kada se radi o pitanjima spolnosti, identiteta i odnosa. Dijete tada ne prima samo informaciju, nego normu, često bez mogućnosti distance ili izbora.

Roditelji bi trebali obratiti pozornost na način na koji se određeni sadržaji predstavljaju. U praksi se najčešće pojavljuju sljedeći obrasci:

- uporaba neodređenih ili zamagljenih pojmova poput „rod“, „identitet“, „različitosti“ ili „inkluzija“, bez jasnog objašnjenja što oni konkretno znače
- predstavljanje određenih svjetonazorskih stavova kao znanstveno neupitnih činjenica
- poticanje djece na osobno izjašnjavanje o temama koje premašuju njihovu razvojnu zrelost
- izostanak jasne najave roditeljima o sadržajima koji će se obrađivati a nije dio službenog državnog kurikula

Posebnu pažnju zahtijevaju sadržaji koji se ne odvijaju u redovitoj nastavi, nego kroz projekte, radionice, tematske dane, vanjske suradnike ili digitalne materijale. Roditelji često pretpostavljaju da su takve aktivnosti korisne i bezopasne, no upravo se kroz njih nerijetko uvode ideološki obojeni pristupi bez jasnog nadzora.

Razvojno neprimjereni sadržaji često se prepoznaju i po tome što kod djeteta izazivaju zbunjenost, tjeskobu ili preuranjeno propitivanje vlastitog identiteta. Dijete koje se iz škole vraća s pitanjima na koja nije spremno ili s porukom da su temeljne biološke i obiteljske činjenice „upitne“, nalazi se u situaciji za koju nije opremljeno.

Važno je razumjeti da roditeljska zabrinutost u takvim slučajevima nije znak pretjerane zaštitničke uloge, nego prirodna reakcija na sadržaje koji prelaze granice primjerenog odgoja. Roditelj ne mora dokazivati štetnost da bi postavio pitanje; dovoljno je da procijeni da sadržaj nije u skladu s razvojnim potrebama ili obiteljskim vrijednostima.

Prepoznavanje problematičnih sadržaja prvi je korak. Sljedeći je znati kako reagirati – smireno, jasno i pravno utemeljeno, bez osjećaja krivnje ili straha.

Kako reagirati: uloga roditelja u praksi

Kada roditelj primijeti sadržaj koji smatra problematičnim ili razvojno neprimjerenim, prirodna reakcija često je zabrinutost ili nesigurnost. Mnogi roditelji pritom oklijevaju reagirati jer se boje da će njihovo pitanje biti shvaćeno kao pretjerivanje, neprijateljstvo prema školi ili nedostatak razumijevanja. U stvarnosti, roditeljsko reagiranje ne samo da je dopušteno, nego je i nužno kako bi se očuvala odgovornost i povjerenje u sustavu odgoja i obrazovanja.

Prvi korak uvijek je informiranje. Roditelj ima pravo zatražiti jasne i potpune informacije o sadržajima kojima je dijete izloženo, načinu na koji se oni obrađuju te ciljevima koje takvi sadržaji žele postići. Ta pitanja mogu i trebaju biti postavljena mirno i otvoreno, bez pretpostavke loše namjere, ali i bez odricanja od roditeljske uloge. Već u toj fazi važno je zatražiti da se informacije daju u pisanom obliku, jer pisani trag osigurava jasnoću i smanjuje prostor za nesporazume.

Ako roditelj, nakon što je upoznat sa sadržajem, procijeni da on nije primjeren djetetu ili nije u skladu s obiteljskim vrijednostima, ima pravo izraziti nesuglasnost. To se može učiniti razgovorom, ali je preporučljivo da se nesuglasnost potvrdi i pisanim putem. Pisani zahtjev je najučinkovitije izražavanje granica i odgovornosti. U praksi se pokazuje da upravo pisana komunikacija doprinosi smirenijem i ozbiljnijem pristupu sa strane institucija.

U komunikaciji sa školom ili drugim ustanovama važno je zadržati jasan, ali nenametljiv ton. Roditelj ne mora ulaziti u rasprave o ideološkim pitanjima niti dokazivati svoje stavove. Dovoljno je pozvati se na roditeljsku odgovornost, razvojnu dobrobit djeteta i pravo na informirani pristanak. Cilj komunikacije nije pobijediti u raspravi, nego zaštititi dijete i uspostaviti jasna pravila suradnje.

U situacijama kada se određeni sadržaji ipak provode, roditelj ima pravo zatražiti da se djetetu osigura alternativna, primjerena aktivnost. To je osobito važno kako dijete ne bi bilo izloženo pritisku, stigmatizaciji ili osjećaju isključenosti.

Važan aspekt roditeljskog djelovanja je i razgovor s vlastitim djetetom. Dijete treba znati da roditelj postavlja granice kako bi ga zaštitio, a ne zato što se nečega boji ili ne razumije. Otvoren, smiren razgovor u obitelji pomaže djetetu da razumije razliku između informacija koje se nude i vrijednosti koje se žive.

Pisani alati i obrasci za roditelje

U situacijama koje se tiču odgoja i dobrobiti djeteta, pisana komunikacija ima posebnu vrijednost. Ona osigurava jasnoću, kontinuitet i odgovornost svih uključenih strana. Kada roditelj svoje pitanje, zahtjev ili nesuglasnost izrazi pisanim putem, on time daje do znanja da preuzima odgovornost i želi suradnju utemeljenu na transparentnosti.

Pisani oblik posebno je važan u odgojno-obrazovnom sustavu jer omogućuje da se roditeljska odluka jasno evidentira i poštuje tijekom vremena, neovisno o promjenama učitelja, razrednika ili drugih djelatnika. Time se štiti i dijete, koje ne mora iznova prolaziti kroz iste situacije ili objašnjavati roditeljske odluke.

Udruga Članak 64. u okviru „Alata za roditelje“ pripremila je obrasce i predloške koji roditeljima pomažu da se izraze jasno, smireno i u skladu s važećim propisima. Ti obrasci su zamišljeni kao pomoć roditeljima koji se možda prvi put nalaze u ovakvoj situaciji i žele izbjeći nesigurnost ili pogrešnu formulaciju.

Roditelji u ovom priručniku mogu pronaći obrasce koji se odnose na:

- zahtjev za uvid u nastavne i izvannastavne sadržaje
- zahtjev za pravodobnu obavijest o temama koje se obrađuju
- izjavu roditeljske nesuglasnosti i zahtjev za izuzeće djeteta iz određenih sadržaja
- zahtjev za osiguravanje alternativne aktivnosti za dijete
- pisanu potvrdu komunikacije sa školom ili institucijom

Svaki od ovih alata osmišljen je tako da poštuje dostojanstvo svih uključenih, a istodobno jasno izražava roditeljsku odluku. Roditelj ne mora ulaziti u detaljna obrazlaganja osobnih uvjerenja niti opravdavati svoju zabrinutost. Dovoljno je jasno naznačiti granicu i očekivanje.

Korištenje pisanih alata roditeljima omogućuje da ostanu mirni i dosljedni, čak i u situacijama koje su emocionalno zahtjevne. Ono također pomaže institucijama da postupaju odgovorno i u skladu s propisima, čime se smanjuje prostor za nesporazume i sukobe.

Pisani alati su znak ozbiljnosti. Oni štite dijete, roditelja i sustav, jer stvaraju jasan okvir suradnje u kojem je dobrobit djeteta u središtu.

Kada suradnja izostane: što roditelj može učiniti

U većini slučajeva otvorena i jasna komunikacija između roditelja i škole dovodi do razumijevanja i suradnje. Ipak, postoje situacije u kojima roditeljski zahtjevi ostaju zanemareni, relativizirani ili se na njih odgovara neodređeno i odgađanjem. Takve situacije za roditelje mogu biti posebno frustrirajuće jer ostavljaju dojam nemoći i neizvjesnosti.

Važno je znati da izostanak odgovora ili odbijanje suradnje ne znači da roditelj nema pravo ili da je učinio nešto pogrešno. Naprotiv, upravo u takvim trenucima dolazi do izražaja važnost smirenosti, dosljednosti i ustrajnosti. Roditelj ne mora povisivati ton niti ulaziti u sukobe da bi zaštitio svoje dijete. Dovoljno je da ostane pri svom zahtjevu i inzistira na jasnom odgovoru.

Ako škola ili institucija ne odgovori na usmeni ili pisani zahtjev, preporučljivo je ponovno se obratiti pisanim putem, uz ljubazno podsjećanje i jasnu naznaku da se očekuje odgovor u razumnom roku. Pisani trag u takvim situacijama nije formalnost, nego način očuvanja jasnoće i odgovornosti.

U slučaju da suradnja i dalje izostaje, roditelj ima pravo obratiti se višoj razini odgovornosti unutar sustava, poput školskog odbora, osnivača ustanove, nadležnog ministarstva te uredu pravobranitelja za djecu. To predstavlja legitimno korištenje dostupnih mehanizama kako bi se osiguralo poštovanje roditeljskih prava i dobrobit djeteta.

Roditelj pritom ne mora ulaziti u polemike niti opravdavati svoja uvjerenja. Fokus komunikacije uvijek treba ostati na djetetu, njegovoj razvojnoj dobrobiti i potrebi za sigurnim okruženjem. Upravo takav pristup pomaže da se razgovor zadrži na razini odgovornosti, a ne osobnih stavova.

Ako se ni nakon toga ne postigne rješenje, roditelju stoje na raspolaganju i druge mogućnosti, poput obraćanja nadležnim tijelima ili traženja stručne i pravne pomoći. Takav korak ne treba doživljavati kao poraz suradnje, nego kao nastavak odgovornog djelovanja u situaciji u kojoj su iscrpljeni redoviti oblici komunikacije. Najvažnije je da roditelj u cijelom procesu zadrži svijest da nije sam. Postoje drugi roditelji koji se susreću s istim izazovima, kao i stručnjaci i udruge koje mogu pružiti podršku i savjet. Odbijanje suradnje je, nažalost, dio stvarnosti s kojom se ponekad susrećemo, ali ne mijenja temeljnu činjenicu: odgovornost za dijete i pravo da ga se štiti ostaju u rukama roditelja.

Najčešća pitanja i dileme roditelja

Roditelji koji prvi put odluče postaviti pitanja ili izraziti nesuglasnost često se susreću s istim unutaršnjim dvojabama.

1. Imaju li roditelji uopće pravo reći „ne“?

Roditelj ima pravo i dužnost odlučivati o pitanjima koja se tiču odgoja, razvoja i dobrobiti vlastitog djeteta. To pravo nije uvjetovano suglasnošću institucije niti ovisi o tome dijeli li škola roditeljska uvjerenja.

2. Roditelji se često boje da će njihovo dijete zbog njihove odluke biti obilježeno ili izdvojeno.

Takav strah je razumljiv, ali važno je znati da dijete ne smije snositi posljedice roditeljske odluke. Uloga škole je osigurati alternativne aktivnosti na način koji ne stigmatizira dijete i ne narušava njegovo dostojanstvo. Roditelj ima pravo to jasno očekivati i, ako je potrebno, zatražiti.

3. Znači li neslaganje s određenim sadržajem automatski sukob sa školom?

U praksi, jasno i mirno izražena roditeljska odluka često doprinosi boljoj komunikaciji. Sukobi najčešće nastaju onda kada se roditelji osjećaju ignorirano ili kada su odluke donesene bez njihove uključenosti. Transparentnost i pravodobna komunikacija smanjuju napetosti.

4. Trebaju li roditelji ulaziti u rasprave o ideološkim ili svjetonazorskim pitanjima?

U većini slučajeva to nije potrebno. Roditelj ne mora objašnjavati svoja uvjerenja niti ih braniti. Dovoljno je jasno reći da određeni sadržaj nije u skladu s dobrobiti djeteta ili obiteljskim vrijednostima te zatražiti izuzeće ili alternativu.

5. Često postoji strah da će se roditelj, ako jednom reagira, zamjeriti instituciji te da će ubuduće morati stalno biti „na oprezu“.

Iskustvo pokazuje da je često upravo suprotno. Kada roditelj jasno postavi granice i ostavi pisani trag, sustav češće postaje oprezniji i odgovorniji u budućoj komunikaciji.

6. Roditelji osjećaju nesigurnost jer imaju dojam da su u svemu sami.

Važno je naglasiti da to nije točno. Brojni roditelji prolaze kroz slične situacije, a postoji i stručna i savjetodavna podrška na koju se roditelji mogu osloniti. Traženje pomoći nije znak slabosti, nego odgovornosti.

Ovaj priručnik ne nudi gotova rješenja za svaku situaciju, ali želi roditeljima dati ono najvažnije: osjećaj da imaju pravo pitati, pravo odlučiti i pravo štititi svoje dijete.

Podrška, zajedništvo i uloga Udruge Članak 64.

Iako odgovornost za dijete u konačnici pripada roditeljima, zdravo društvo prepoznaje važnost međusobne podrške, suradnje i zajedničke brige za djecu i obitelji. Upravo iz te svijesti proizlazi potreba za povezivanjem roditelja koji se susreću sa sličnim pitanjima i izazovima.

Udruga Članak 64. nastala je kao odgovor na stvarne potrebe roditelja koji žele ostati uključeni, informirani i odgovorni u odgoju svoje djece. Njezin rad utemeljen je na uvjerenju da zaštita djetinjstva stvara prostor za odgovoran i produbljen dijalog s institucijama. Kada roditelji djeluju mirno, argumentirano i utemeljeno, sustav postaje transparentniji i odgovorniji.

Uloga Udruge nije zamijeniti roditelja, nego ga podržati. Kroz informiranje, savjetovanje, stručne analize i javno djelovanje, Udruga pomaže roditeljima da razumiju procese koji utječu na djecu te da prepoznaju trenutke u kojima je potrebno reagirati. Poseban naglasak stavlja se na znanstveno utemeljene pristupe, razvojnu primjerenost i poštovanje dostojanstva djeteta i obitelji.

Roditelji koji se odluče potražiti podršku pokazuju svijest o svojoj ulozi i spremnost da preuzmu odgovornost u složenim okolnostima suvremenog društva. Zajedništvo roditelja služi razmjeni iskustava, ohrabrivanju i učenju.

Ovaj priručnik dio je šireg nastojanja da se roditeljima vrati povjerenje i sigurnost u vlastitu ulogu. Njegova svrha je otvoriti prostor za daljnje informiranje, suradnju i djelovanje u skladu s najboljim interesom djece.

Čuvanjem djetinjstva čuvamo ne samo djecu današnjice, nego i društvo budućnosti. Roditelji koji su informirani, povezani i podržani mogu stvarati okruženje u kojem djeca odrastaju sigurno, radosno i cjelovito. U tom procesu, Udruga Članak 64. stoji uz roditelje – kao partner, podrška i sugovornik.

**Čuvajući djetinjstvo, čuvamo slobodu, dostojanstvo i budućnost
društva.**

DODATAK

1. ZAHTJEV ZA UVID U NASTAVNE I IZVANNASTAVNE SADRŽAJE

Poštovani/poštovana,

kao roditelj i/ili zakonski skrbnik djeteta [ime i prezime djeteta], učenika/ce [razred], ovim putem molim uvid u nastavne, izvannastavne i druge odgojno-obrazovne sadržaje kojima je moje dijete izloženo u okviru školskog programa a nisu dio državnog kurikula.

Posebno molim informacije o:

- temama i sadržajima koji se odnose na zdravlje, osobni razvoj, međuljudske odnose i identitet
- projektima, radionicama ili programima koje provode vanjski suradnici
- dodatnim digitalnim, audiovizualnim ili tiskanim materijalima koji se koriste u radu s djecom a nisu predviđeni državnim kurikulumom

Molim da mi se navedene informacije dostave u pisanom obliku ili omogući uvid u dostupnu dokumentaciju.

S poštovanjem,

[ime i prezime roditelja]

[datum]

[kontakt]

2. ZAHTJEV ZA PRAVODOBNOM OBAVIJESTI O SADRŽAJIMA

Poštovani/poštovana,

kao roditelj djeteta [ime i prezime], ovim putem molim da me se pravodobno obavještava o temama i sadržajima koji se obrađuju u nastavi, izvannastavnim aktivnostima ili posebnim projektima koji nisu dio državnog kurikula, a koji se odnose na osjetljiva područja razvoja djece.

Smatram važnim biti unaprijed informiran/a kako bih mogao/la odgovorno sudjelovati u donošenju odluka u najboljem interesu svog djeteta.

Molim da se obavijesti dostavljaju putem [e-mail].

Zahvaljujem na razumijevanju i suradnji.

S poštovanjem,

[ime i prezime roditelja]

[datum]

[kontakt]

3. IZJAVA RODITELJSKE NESUGLASNOSTI I ZAHTJEV ZA IZUZEĆE DJETETA IZ ODREĐENIH SADRŽAJA

Ja, [ime i prezime], roditelj i/ili zakonski skrbnik djeteta [ime i prezime djeteta], ovim putem izjavljujem da ne dajem suglasnost za sudjelovanje mog djeteta u određenim nastavnim, izvannastavnim ili drugim školskim sadržajima koje smatram neusklađenima s razvojnim potrebama djeteta i/ili obiteljskim uvjerenjima.

Ova se nesuglasnost odnosi na sadržaje koji se tiču:

- spolnih odnosa
- rodne ideologije i srodnih koncepata
- tema koje prelaze razvojnu primjerenost za dob mog djeteta

Molim da se ova izjava uvrsti u pedagošku dokumentaciju djeteta te da se s njom upoznaju svi djelatnici uključeni u njegov odgojno-obrazovni rad.

S poštovanjem,

[ime i prezime roditelja]

[datum]

[kontakt]

4. ZAHTJEV ZA OSIGURAVANJE ALTERNATIVNE AKTIVNOSTI

Poštovani/poštovana,

vezano uz moju prethodnu izjavu roditeljske nesuglasnosti, ovim putem molim da se mom djetetu [ime i prezime] osigura razvojno primjerena alternativna aktivnost za vrijeme trajanja sadržaja iz kojih je izuzeto.

Molim da se alternativna aktivnost provodi na način koji:

- ne stigmatizira dijete
- ne narušava njegovu privatnost
- ne utječe negativno na njegov obrazovni status

Zahvaljujem na razumijevanju i suradnji.

S poštovanjem,

[ime i prezime roditelja]

[datum]

[kontakt]

5. ZAHTJEV ZA PISANU POTVRDU KOMUNIKACIJE

Poštovani/poštovana,

molim pisanu potvrdu zaprimanja ovog dopisa i/ili prethodnih zahtjeva koji se odnose na moje dijete [ime i prezime].

Pisanu potvrdu smatram važnom radi jasnoće, kontinuiteta komunikacije i odgovornog postupanja svih uključenih strana.

Unaprijed zahvaljujem.

S poštovanjem,

[ime i prezime roditelja]

[datum]

[kontakt]